10/06/2025

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η Εκκλησία ζει την εσχατολογική παρουσία του Αγίου Πνεύματος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 9 Ιουνίου 2025, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Τ.Κ. Πασχαλίτσας.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του προς το εκκλησίασμα, τόνισε:

Εάν ακούσουμε λίγο την ακολουθία του Όρθρου, την πρωινή δηλαδή ακολουθία, και χθες και σήμερα, έχει πολύ ωραία καθίσματα, όπως λέγονται, αυτά τα τροπάρια, όπου μας λέγουν και εξυμνούν τη μεθέορτον και τελευταίαν εορτήν.

Μεθεόρτιος εορτή είναι, γιατί είναι μετά από την ένδοξη Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και την εις ουρανούς Του Ανάληψη, η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος, η Αγία Πεντηκοστή. Και μέσα στον κύκλο των μεγάλων Δεσποτικών εορτών, για τη σωτήρια οικονομία του ανθρώπου, είναι η εορτή της Πεντηκοστής, η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος.

Και αυτό το εορτάσαμε χθες, από το Σάββατο το βράδυ, την ακολουθία του Εσπερινού, το πρωί της Κυριακής κατά την ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία, και μετά τον Εσπερινό της Γονυκλισίας, όπου διαβάσαμε αυτές τις πολύ όμορφες ευχές, τις άκρως θεολογικές περί της καθόδου του Αγίου Πνεύματος, της παρουσίας δηλαδή της Αγίας Τριάδος στη ζωή του ανθρώπου και του κόσμου.

Και σήμερα, η πρώτη ημέρα μετά από την εορτή της Πεντηκοστής, εορτάζουμε το Πανάγιο Πνεύμα, το Πνεύμα της Αληθείας, το οποίον πράγματι πολλές φορές εμείς οι χριστιανοί, που είμαστε μέσα στην Εκκλησία, δεν του δίνουμε τη σημασία που πρέπει να του δίνουμε.

Θεωρούμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι κάτι υποδεέστερο από τον Ουράνιο Πατέρα ή από τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό, ο οποίος σαρκώθηκε, ο Κύριός μας, προσέλαβε ανθρώπινη φύση, έγινε ίδιος με εμάς, ανέβηκε πάνω στο Σταυρό και σταυρώθηκε και ανέστη εκ του τάφου τριήμερος.

Όμως, η Εκκλησία ζει αυτήν την εσχατολογική κατάσταση της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος.

Μετά από την άνοδο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού εις τους ουρανούς, κατά την ένδοξη Ανάληψή Του – και να μην λησμονούμε πώς ανέβη, δεν ανέβηκε όπως κατέβηκε, αλλά ανέβηκε Θεάνθρωπος Κύριος, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Εφόσον είχε την ανθρώπινη φύση, την οποία θέωσε, την ανέβασε στη δόξα της Τριαδικής Θεότητος. Αυτό σημαίνει ότι ανέβασε και όλους εμάς, που έχουμε ίδια σάρκα, που έχουμε ίδια κατάσταση ζωής.

Έρχεται το Άγιο Πνεύμα. Γιατί; Γιατί λίγο πριν από το Πάθος Του, ο Κύριός μας λέει ότι «εγώ πρέπει να φύγω». «Συμφέρει ὑμῖν», λέγει, «ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω». Σας συμφέρει.

Μας δίδαξε, έκανε θαύματα, ανέβηκε πάνω στον Σταυρό, ανέστη· αλλά χαρίσματα δεν μας έδωσε. Γι' αυτό και λέγει: θα έρθει άλλος Παράκλητος. Πρώτος Παράκλητος ήταν Αυτός. Αφού μιλάει μέσα ο Ευαγγελιστής Ιωάννης με τα λόγια του Κυρίου μας, γράφει και μας λέει ότι θα πέμψει άλλον Παράκλητον. Αφού λέει «ἄλλον Παράκλητον», σημαίνει ότι υπήρχε πριν και ένας άλλος Παράκλητος. Και ο Παράκλητος ο πρώτος ήταν ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

Ο παρηγορητής μας. Αυτό σημαίνει Παράκλητος – κάποιος να μας παρηγορεί. Μας παρηγόρησε με τη θεϊκή Του παρουσία, με τη διδασκαλία Του, με τα θαύματά Του, γιατί μας ελευθέρωσε από τη φθορά και από τον θάνατο και από τον διάβολο. Αλλά τώρα πρέπει μέσα στην Εκκλησία να υπάρχουν χαρίσματα. Και αυτά τα χαρίσματα τα χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, το οποίον είναι και Εκείνος Θεός αληθινός, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ.

ΙΣ
ΧΣ
ὁ μέγας
ἀρχιερεύς

Μάλιστα, ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος αποκαλεί το Άγιο Πνεύμα: ἀπειροτέλειον ὤν. Ἀπειροτέλειον – αβ, στην αναπηρία τέλειο. ὤν, οντολογική κατάσταση, όχι ιδέα, το γεγονός.

Το Άγιο Πνεύμα δεν είναι κάτι που το έχουμε στο μυαλό μας ή κάτι που το σοφίστηκε κάποιος και μας το είπε. Αλλά είναι οντολογική κατάσταση του Θεού. Είναι η πραγματική κατάσταση του Θεού, η οποία, στην εσχατολογική ζωή της Εκκλησίας, παρουσιάζεται διά του Αγίου Πνεύματος.

Γι' αυτό έχουμε ναούς, γι' αυτό έχουμε Μυστήρια, βαπτιζόμαστε, αφού αγιάσουμε πρώτα το νερό· παίρνουμε το ψωμί και το κρασί και με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος γίνονται Σώμα και Αίμα Χριστού· παίρνουμε το λάδι και το κάνουμε Ευχέλαιο· παίρνουμε το νερό και το κάνουμε αγιασμό, αυτά τα κάνει όλα το Άγιο Πνεύμα μέσα στην Εκκλησία, γιατί συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας, τον ανανεώνει, τον ανακαινίζει· μας κάνει νέους και εμάς συνεχώς μέσα στη ζωή μας, όταν ζούμε πνευματικά.

Και σήμερα, επειδή έχουμε την εμπειρία του Αγίου Πνεύματος, έρχεται το ευαγγελικό ανάγνωσμα και μας λέγει για όλα αυτά τα χαρίσματα που θα πρέπει να αποκτούμε στη ζωή μας. Και αυτά τα χαρίσματα είναι να γίνουμε κι εμείς παράκλητοι. Να μπορούμε και εμείς να παρηγορούμε και τον εαυτό μας και τους άλλους. Όπως το Πανάγιο Πνεύμα έρχεται ως Παράκλητος – εχθές το βράδυ στον Εσπερινό ψάλλατε: Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας – Παράκλητος το Πανάγιο Πνεύμα.

Γιατί; Γιατί μας παρηγορεί. Παρηγορεί την άνυδρη καρδιά μας, την πονεμένη, την θλίψη, την ταπείνωση, την πτώση μας. Όλα αυτά έρχεται το Πανάγιο Πνεύμα, και όταν εμείς το θέλουμε στη ζωή μας, γίνεται παρηγορητής μας. Μας καθαρίζει, μας

οδηγεί στην αλήθεια, μας αγιάζει και ο αγιασμός είναι ένα από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Και μας λέγει σήμερα λοιπόν ο Ιησούς Χριστός ότι «προσέχετε», λέγει, «μην καταφρονήσετε κανέναν από τους ανθρώπους». Ούτε και αυτούς τους ελαχίστους, ούτε και τους αδύνατους, ούτε και αυτούς οι οποίοι έχουν πνευματική ιδιότητα – με την αρχαία, κλασική έννοια – δηλαδή έχουν προβλήματα πνευματικά ή ψυχικά μέσα τους. Είτε και σε αυτούς, να τους δίνετε σημασία, να τους αγαπάτε, να τους παρηγορείτε. Γιατί; Γιατί έτσι θέλουμε να κάνουν και σε εμάς οι άλλοι άνθρωποι. Θέλουμε όλοι μας να μας ακούν οι άλλοι, να μας παρηγορούν, να μας αποδέχονται. Αφού μας αρέσει αυτό, άρα πρέπει να κάνουμε και εμείς το ίδιο.

Να είμαστε και εμείς παράκλητοι στη ζωή των άλλων. Προσέξτε, λέγει, μην καταφρονήσετε ποτέ. Κανέναν! Ούτε και τους μικρούς. Αυτούς τους αδύναμους ανθρώπους, δηλαδή, με ιδιαιτερότητες στη ζωή τους.

Και αν σκεφτείτε, λέγει, ότι ο ποιμένας στενοχωριέται όταν χάσει ένα πρόβατο και κοιτάζει με πολλή προσπάθεια να το αναζητήσει και να το ξαναβάλει μέσα στο κοπάδι – ένα πρόβατο που εξυπηρετεί ανάγκες ανθρώπου, δεν είναι προσωπικότητα το πρόβατο – πόσο μάλλον, λέγει, που στενοχωριέται ο Ποιμένας για την απώλεια του προβάτου· πόσο μάλλον, έλεγε ο Ουράνιος Πατέρας μας, όταν εμείς δεν φροντίζουμε τους άλλους ανθρώπους. Μας λέγει και μας διδάσκει η παρουσία του Χριστού εν Αγίῳ Πνεύματι μέσα στη ζωή μας, ότι θα πρέπει – ό,τι μας κάνουν οι άνθρωποι – να προσπαθούμε να τους αντιστρέψουμε, να τους αλλάξουμε τη σκέψη και τη διάθεσή τους.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Αν, λέγει, μας δημιουργούν προβλήματα και μας κάνουν κακό, πολλές φορές, καλό είναι να πάμε να τους βρούμε και να μιλήσουμε μαζί τους, για να αποκαταστήσουμε αυτήν την κατάσταση.

Και αν δεν μας ακούσει, λέει, να πάρουμε δύο ή τρεις μάρτυρες, να πούμε ενώπιον των μαρτύρων αυτήν την κακή κατάσταση που υπάρχει. Και αν και αυτούς, λέει, δεν τους ακούσει, να το πούμε στην Εκκλησία – σε όλους, δηλαδή, όχι στο οικοδόμημα, στο ναό, αλλά στην κοινωνία των προσώπων, ώστε να διορθωθεί ο αδελφός και να επανέλθει στην τάξη. Αυτά, ξέρετε, είναι χαρίσματα της ζωής του Αγίου Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία. Το πώς θα πρέπει να πορευόμαστε. Το πώς θα πρέπει να ζούμε στην καθημερινότητά μας. Γιατί, ξέρετε, ο Θεός δεν παρουσιάζεται στα μεγάλα.

Όταν ο προφήτης Ηλίας έψαχνε τον Θεό εναγώνια, γιατί ήταν εγκαταλελειμμένος και προσευχόταν, είχε κεραυνούς και αστραπές – και δεν ήταν εκεί ο Θεός. Είχε βροντές και βροχή – και δεν ήταν εκεί ο Θεός. Γιατί ο Θεός δεν έρχεται στις, κατά τη γνώμη μας, ισχυρές καταστάσεις και παρουσίες. Ο Θεός, λέγει στον προφήτη Ηλία, ήλθε ὡς αὔρα λεπτή – ένα γλυκό, δροσερό αεράκι. Έτσι έρχεται ο Θεός. Χωρίς να Τον περιμένουμε.

Και η καθημερινότητά μας θα πρέπει να είναι θεοειδής και αγιοπνευματική. Να μπορούμε, δηλαδή, να σταθούμε ενώπιον του Θεού, για να έχουμε σχέση μαζί Του, αλλά και να σταθούμε και με τους άλλους ανθρώπους, για να έχουμε σχέσεις μαζί

τους.

Πραγματικές και ουσιαστικές σχέσεις. Αυτή είναι η αγιοπνευματική κατάσταση μέσα στην Εκκλησία. Αυτό μας χαρίζει ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα: το να διορθώνουμε το μυαλό μας, την καρδιά μας, τη σκέψη μας, τη σχέση μας με τον Θεό και με τους άλλους ανθρώπους.

Και τότε, όταν εγκαταστήσουμε και μέσα στην καρδιά μας την προσευχή – γιατί εκεί πάει το Άγιο Πνεύμα: στον άνθρωπο ο οποίος προσεύχεται και ταπεινώνεται, γιατί η ταπείνωση είναι απόρροια της προσευχής – έχουμε προσευχή, αποκτούμε ταπείνωση, έχουμε Άγιο Πνεύμα στη ζωή μας. Αυτός είναι ο αγώνας μας. Και τον οποίο, ξέρετε, θα πρέπει να μάθουμε όλοι μας να τον κάνουμε στη ζωή μας και στην καθημερινότητά μας. Και τότε όλα τα άλλα πράγματα του κόσμου θα είναι πολύ πιο διαχειρίσιμα από εμάς.

Εύχομαι αυτό να το επιτύχουμε στη ζωή μας όλοι μας. Χρόνια πολλά και ευλογημένα.

NBI